

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Vrzáčkovou ve věci

žalobce: **Římskokatolická farnost Církvice**, IČ 44556942,
sídlem Jeseninova 80/2, 400 03 Ústí nad Labem
zastoupeného advokátem JUDr. Jakubem Křížem, Ph.D.,
sídlem Opletalova 919/5, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným: 1/ **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech
majetkových**, IČ 69797111,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2
2/ **Statutární město Ústí nad Labem**, IČ 00081531,
sídlem Velká Hradební 8, 400 01 Ústí nad Labem

o určení vlastnického práva

takto:

I. Řízení o určení, že Česká republika je

vlastníkem pozemku parc. č. 268 v té části, ve které je zasažena bývalou parcelou
PK p.č. 93,

dále vlastníkem pozemku parc. č. 659/4 o výměře 310 m² nacházejícího se
v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného
na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj,
katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 659/1
geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 13.5.2020, který byl vyhotoven
společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným

zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 21.5.2020 pod číslem 407/2020,

a dále vlastníkem pozemku parc. č. 497/2 o výměře 23 m² nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 497 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 13.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 21.5.2020 pod číslem 407/2020, se zastavuje.

II. Určuje se, že vlastníkem pozemků

parc. č. 86/4 o výměře 1526 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 89/13 o výměře 1610 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 89/3 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 263/1 o výměře 2143 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 263 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 82/2 o výměře 132 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 82 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 86/5 o výměře 1887 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002

vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 86/1 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 86/7 o výměře 2860 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 86/1 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 86/8 o výměře 990 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 86/1 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku,

parc. č. 86/10 o výměře 2279 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 86/1 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 241/1 o výměře 2299 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 241 geometrickým plánem č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 29.4.2020 pod číslem 363/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 251 o výměře 1019 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 554 o výměře 1108 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 559/1 o výměře 1493 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 666 o výměře 1172 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 667 o výměře 445 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 669 o výměře 1937 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 670 o výměře 1769 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 675/1 o výměře 22 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 681 o výměře 955 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 682/1 o výměře 736 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 682 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 683/1 o výměře 3138 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad

Labem, odděleného z pozemku parc. č. 683 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 684 o výměře 1344 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 685 o výměře 1056 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 497/4 o výměře 13 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 497 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 497/3 o výměře 138 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 497 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 656/1 o výměře 2167 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 656 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 657/1 o výměře 3461 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 657 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o.,

ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 658 o výměře 3391 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 659/1 o výměře 3487 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 659/1 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 660 o výměře 2977 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 668 o výměře 2152 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 671/1 o výměře 3322 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 663/1 o výměře 249 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 663 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 664/1 o výměře 825 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 664 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem

nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 665/1 o výměře 803 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 665 geometrickým plánem č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o., ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 20.5.2020 pod číslem 407/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

parc. č. 673/1 o výměře 2434 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 686 o výměře 772 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 687 o výměře 1726 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 626 o výměře 10462 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 642 o výměře 298 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 643 o výměře 328 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 522 o výměře 609 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem,

parc. č. 524/2 o výměře 1314 m², nacházejícího se v katastrálním území Církvice 746410, obec Ústí nad Labem 554804, zapsaného na listu vlastnictví 10002 vedeném u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, odděleného z pozemku parc. č. 524 geometrickým plánem č. 526-7445/2020, ze dne 22.5.2020, který byl vyhotoven společností Gekon spol. s r.o.,

ověřen Ing. Pavlem Macounem, oprávněným zeměměřičským inženýrem a odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem dne 21.5.2020 pod číslem 413/2020, kdy tento je nedílnou součástí tohoto rozsudku

je stát Česká republika.

- III. Žalovaný 1 je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 268 724 Kč, do tří dnů o právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
- IV. Žalovaný 2 je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 268 724 Kč do tří dnů o právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 17.12.2015, doplněnou podáním ze dne 9.9.2016 domáhal se žalobce určení vlastnického práva České republiky k pozemkům v katastrálním území Církvice specifikovaným v žalobním návrhu. Žalobu odůvodnil tvrzením, že žalobkyně je evidovanou právnickou osobou zapsanou v rejstříku evidovaných právnických osob vedeným Ministerstvem kultury pod č. ev. 8/1-03-090/1994. Jakožto evidovaná právnická osoba podle § 15a a násl. zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností je žalobkyně součástí Církve římskokatolické, jež je registrovanou církví. Z toho titulu je žalobkyně oprávněnou osobou ve smyslu 3 písm. b) zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi (dále jen **ZMV**) a je právní nástupkyní právnické osoby Církvičský římskokatolický kostel Nanebevzetí Panny Marie. Žalovaný č. 2 je v katastru nemovitostí označen jako vlastník pozemků parc. č. 82, 86/1, 86/4, 89/3, 241, 251, 263, 268, 530, 554, 559/1, 626, 642, 643, 666, 667, 669, 670, 675/1, 681, 682, 683, 684, 685, 497, 522, 524, 656, 657, 658, 659/1, 660, 668, 671/1, 663, 664, 665, 673/1, 675/1, 686, 687 v katastrálním území Církvice. Tyto pozemky byly alespoň část rozhodného období podle § 1 ZMV ve vlastnictví právních předchůdců žalobce. Předmětné pozemky jsou majetkem, jehož původním vlastníkem byly církev, náboženské řády a kongregace ve smyslu § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnictví vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen **ZP**), případně majetkem, který na stát přešel po 25. únoru 1948 z vlastnictví církví, řádů a kongregací a náboženských společností ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby. Předmětné pozemky tak přinejmenším svými částmi spadají do rozsahu původního majetku registrovaných církví a náboženských společností podle § 2 písm. a) ZMV, nebo se jedná „o věci, které byly alespoň část rozhodného období ve vlastnictví nebo které příslušely ... právnickým osobám zřízeným nebo založeným jako součásti registrovaných církví a náboženských společností“. Podle údajů z katastru nemovitostí nabyt žalovaný č. 2 předmětné pozemky v důsledku postupu podle zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen **ZMO**). Vlastnické právo žalovaného č. 2 k předmětným pozemkům bylo u všech pozemků do katastru nemovitostí zapsáno na základě stejného nabývacího titulu, a to „Vznik práva ze zákona, zák. č. 172/1991 §1“. Ve vztahu k předmětným pozemkům nebyly splněny podmínky, které ZMO vyžadoval pro to, aby bylo založeno vlastnické právo žalovaného č. 2 k předmětným pozemkům. Nabytí vlastnického práva žalovaným č. 2 bylo současně znemožněno překážkou spočívající v blokaci historického církevního majetku. Předmětné pozemky splňovaly podmínky podle § 29 ZP, případně § 3 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., a tak nemohlo v jejich případě dojít ke změně vlastnického práva, a to ani postupem podle ZMO. Ustanovení § 29 ZP,

ve znění účinném do 31.12.2012 stanovilo, že „majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákonů o tomto majetku. Ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012 stanovilo, že „předmětem tohoto zákona rovněž není majetek, který na stát přešel po 25. únoru 1948 z vlastnictví církví, řádů a kongregací a náboženských společností“. Tato dvě ustanovení v letech 1991 – 2012 znemožňovala u věcí z původního majetku církví a náboženských společností změnu vlastnického práva ze státu na jinou osobu. Takový převod nebo přechod vlastnického práva je stižen neplatností. Neplatnosti převodu či přechodu vlastnického práva vyplývá také z ustanovení § 18 odst. 1 ZMV, neboť převod nebo přechod věcí z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností v rozporu s § 29 ZP je důvodem pro učení vlastnického práva státu k věci. Naléhavý právní zájem žalobkyně na požadovaném určení vyplývá z ust. § 18 odst. 1 ZMV, podle kterého „oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 ZP ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. První žalovaná neuznala nárok žalobce a tvrdila, že nesouhlasí s tvrzením, že žalobce, protože je evidovanou církevní právnickou osobou podle zákona č. 3/2002 Sb. a součástí Církve římskokatolické, je tudíž bez dalšího oprávněnou osobou ve smyslu ZMV. Podle názoru prvé žalované musí žalobce prokázat aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby, tj. prokázat, že je oprávněnou osobou ve smyslu § 3 ZMV. Tedy též že byla skutečně alespoň po část rozhodného období vlastníkem majetku, o nějž se spor vede, a že v rozhodném období utrpěla nebo její právní předchůdce, majetkovou křivdu v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5 ZMV. To žalobce dosud neučinil, neboť neprokázal, že byl vlastníkem parcel podle dnešního stavu katastru nemovitostí nebo jejich konkrétních částí. Tvrzením žalobce neproazuje, kterých částí či celé parcely podle dnešního stavu katastru nemovitostí se spor týká. Výpis z příslušné knihovny vložky pozemkové knihy ztotožnění parcel neumožňuje, neboť nejsou vedeny údaje podle tehdy vedeného pozemkového katastru. Nárok je tak neprojednatelný bez jednoznačné konkretizace žalobního návrhu. Žaloba není konkrétní, neboť z ní plyne, že žalobkyně požaduje určit vlastnictví buď k celým parcelám podle dnešního stavu v katastru nemovitostí, nebo jen k jejich částem. Není tedy zřejmé, k jakým konkrétním pozemkům pod parcelním označením podle současného stavu v katastru nemovitostí se žalobkyně domáhá určení vlastnictví. Výpis z pozemkové knihy dále neproazuje, že původní parcela podle pozemkového katastru je částí či zcela obsahuje dnešní parcelu podle katastru nemovitostí. I v případě řádné žaloby žaloba nemůže být úspěšná. Důvodem je fakt, že druhý žalovaný nabytí předmětné parcely do vlastnictví podle zákona 172/1991 Sb.. Splněním příslušných podmínek pro vznik vlastnického práva druhého žalovaného došlo k nabytí přechodem a nikoli převodem, a to přímo uvedeným zákonem již ke dni 24.5.1991. ZMV v § 18 odst. 1 stanoví, v jakých případech lze zvláštního oprávnění podat žalobu podle tohoto ustanovení využít. Jedná se pouze o případy porušení § 3 zákona č. 92/1991 Sb. nebo § 29 odst. 3 ZP. Tedy jen pouze v těchto taxativně uvedených případech ZMV opravňuje k podání zvláštních žalob na určení vlastnického práva státu. Nelze tedy podle § 18 odst. 1 ZMV podávat žaloby i v případech údajného porušení zákona č. 172/1991 Sb.. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobce, že město neplatně nabylo předmětné parcely podle zákona č. 172/1991 Sb., když k takovému tvrzení žalobce ani nenabízí důkazy. Tento závěr plyne rovněž z aktuální judikatury, tudíž první žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

3. Druhý žalovaný neuznal rovněž nárok žalobce. Namítl nekonkrétnost a neúplnost v označení žalobního nároku, podle kterého nelze zjistit, jaké části parcel žalobkyně požaduje. Informaci nelze rozhodně zjistit sdělením katastrálního úřadu. Dále namítl neoprávněnost uplatněného nároku. Dne 24.4.1991 byl vydán ZMO a na základě tohoto zákona se obce staly vlastníky pozemků či staveb, pokud svůj nárok platně prokázaly. Na žalovaného č. 2 tak přešly předmětné pozemky aplikací ust. § 1 a 2 zákona č. 172/1991 Sb., kdy se jednalo o nabývací titul zcela legální, podle platné úpravy, která nedoznala změn ani do současné doby. Navrhl proto žalobu zamítnout v celém rozsahu.
4. Žalobce učinil několikrát částečné zpětvzetí žaloby, a to podáním ze dne 24.8.2018, 21.8.2019 a ze dne 1.7.2020. Soud proto postupoval podle ust. 96 odst. 1, 2 o.s.ř., kdy řízení zastavil co do určení vlastnictví ke konkrétním pozemkům, případně jejich geometrickým plánem odděleným částem v souladu s dispozitivním úkonem žalobce a za současného souhlasu žalovaných (96 odst. 3 a 4 o.s.ř.).
5. Z Výpisu z Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury ČR plyne, že od data evidence 1.7.1994 je v rejstříku evidován subjekt Římskokatolická farnost Církvice pod číslem evidence 8/1-03-090/1994.
6. Z Rozhodnutí o sloučení církevních právnických osob ze dne 27.3.2009 plyne, že došlo rozhodnutí biskupa litoměřického ke sloučení církevních právnických osob, a to Církvického římskokatolického kostela Nanebevzetí Panny Marie s církevní právnickou osobou Římskokatolickou farností Církvice. Právním nástupcem slučovaných církevních osob byla nadále Římskokatolická farnost Církvice.
7. Z Výpisu z katastru nemovitostí – katastrální pracoviště Ústí nad Labem, list vlastnictví 1, katastrální území Církvice, obec Ústí nad Labem je patrné, že vlastnictví Statutárního města Ústí nad Labem k pozemkům parc. č. 82, 86/1, 86/4, 89/3, 241, 251, 263, 268, 530, 554, 559/1, 626, 642, 643, 666, 667, 669, 670, 675/1, 681, 682, 683, 684, 685, 497, 522, 524, 656, 657, 658, 659/1, 660, 668, 671/1, 663, 664, 665, 673/1, 675/1, 686, 687, a to z titulu Vzniku práva ze zákona č. 172/1991 Sb., konkrétně jeho ust. § 1.
8. Z přípisu Města Ústí nad Labem, ze dne 18.2.1992 je zřejmý návrh na zápis do evidence nemovitostí do katastru nemovitostí, které tvoří přílohu návrhu (soupis nemovitostí o 933 stranách) ve prospěch Města Ústí nad Labem z titulu ust. § 1 zákona č. 172/1991 Sb., ze dne 24.4.1991.
9. Z Knihovni vložky č. 22 pozemkové knihy, pro katastrální obec Církvice, soudní okres Litoměřice soud zjistil, že část A obsahuje soupis parcel, který vlastnil subjekt označený jako Římskokatolický kostel, mj. jsou to pozemky parc. č. 72, 83, 84, 85, 87, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 114, 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 242, 272, 314, 315, 316, 322, 323, 335, 337, 339/3, 339/4, 339/8, 357/1, 358, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 383. V části A označené jako Vklad je popsána historie parcel, některé údaje česky, některé německy. Pod bodem 20 této části je zřejmý zápis poznámky o provedení výkupu pozemků parc. č. shora uvedených (mimo jiné) na základě právoplatného výměru ONV v Litoměřicích ze dne 21.12.1949, a to podle zákona č. 46/48 Sb. Z části B označené jako vklad jsou zřejmé dva vlastníci knihovni vložky, druhým je subjekt Církvický Římskokatolický kostel Nanebevzetí Panny Marie.
10. Ze Stanoviska Národního archivu je patrné, že tento se zabývá otázkou náhrad za státem odňaté pozemky a vyslovuje názor, že všichni odborníci zabývající se otázkami spojenými

s převody církevního majetku na stát na přelomu 40. a 50. let 20. století, ať již z důvodů konfiskace, znárodnění nebo v rámci tzv. pozemkových reforem vědí, že stát převzal všechny uvedené majetky bez náhrady. Pokud se žádné náhrady nevyplácely, nemohou existovat příslušné dokumenty, na základě kterých by to oprávněné osoby byly sto prokázat. Byly nalezeny záznamy o zabavování církevního majetku, ale praxe byla obecně taková, že nejprve nemohly být náhrady vypláceny proto, že nebyly vydány prováděcí předpisy, na základě kterých by byly vyčísleny, až se nakonec od tohoto úmyslu zcela ustoupilo. Pokud jde o majetek znárodněný, Národní archiv dosud nenalezl doklady, které by potvrzovaly jakékoli vyplácení náhrad. Národnímu archivu se podařilo nalézt dokument z roku 1983, který nepřímou potvrzuje, že náhrady za vykoupené pozemky podle zákona č. 46/1948 Sb. vypláceny min. do roku 1983 nebyly.

11. Z Výměru Okresního národního výboru, zemědělského referátu v Litoměřicích ze dne 21.12.1949 soud zjistil, že Rada Okresního národního výboru v Litoměřicích rozhodla tak, že stát vykupuje podle § 1 odst. 3 zákona č. 46/1948 Sb. z pozemkového vlastnictví římskokatolického kostela a fary v Církvici nemovitosti ve Výměru uvedené a zapsané v knih. vl. č. 22 pozemkové knihy kat. území obce Církvice. O náhradě za vykoupěnou půdu mělo být rozhodnuto samostatně.

12. Ze Srovnávacího sestavení parcel, neměřických náčrtů a následně definitivně z Geometrických plánů vypracovaných geodetickou společností GEKON, spol. s r.o., č. 526-7445/2020, ze dne 22.5.2020, č. 524-7438/2020, ze dne 5.5.2020 a č. 527-7446/2020, ze dne 21.5.2020, schválených Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem pod čísly 413/2020, 363/2020 a 407/2020 soud zjistil, které části v žalobě označených parcel dnešního Katastru nemovitostí jsou zasaženy parcelami dřívější PK evidence, resp. které pozemky PK zahrnují celé parcely evidence KN. Soud tak zjistil, že PK parcela č. 72 se svou výměrou shoduje s nově označenou KN parcelou č. 86/4, dále že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 89/13, odděleného z pozemku označeného parc. č. 89/3, resp. původních parcel č. 83, 85 a 87, kdy výměra kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce, dále že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 263/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 263, resp. původních parcel č. 91, 93, 94 a 97, kdy výměra kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce. Dále je patrné, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 82/2, odděleného z pozemku označeného parc. č. 82, resp. původní parcely č. 73. Z parcely č. 86/1 došlo oddělením ke vzniku parcel č. 86/5, 86/7, 86/8 a 86/10, přičemž parcela č. 86/1 vznikla z parcel PK evidence č. 84, 86, 88, 92, 95, 98, 114, 118, 121, 122, 125 a 126. Výměra nově vzniklých pozemků kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce. Dále došlo ke vzniku pozemku parc. č. 241/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 241, resp. původních parcel č. 119, 120, 123, 124 a 127. Soud dále zjistil, že PK parcela č. 115 se svou výměrou shoduje s nově označenou KN parcelou č. 251, stejně tak PK parcely č. 380, 379, 377 se výměrou shodují s KN parcelou č. 554, PK parcela č. 383 s parcelou KN č. 559/1, PK parcela č. 364, 365, 366 s parcelou KN č. 666, PK parcela č. 366 s parcelou KN č. 667, PK parcela č. 380 s parcelou KN č. 669, PK parcela č. 367 s parcelou KN č. 670, PK parcely č. 323, 322 s parcelou KN č. 675/1, PK parcely č. 370, 371 s parcelou KN č. 381, přičemž tyto celé parcely tak nebylo třeba dělit. Dále z geometrických plánů vyplynulo, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 682/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 682, resp. původních parcel č. 372, 371, 370, dále došlo ke vzniku pozemku parc. č. 683/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 683, resp. původních parcel č. 376, 375, 374, 373, 372, 371. Části těchto PK parcel svou výměrou rovněž odpovídají KN pozemku parc. č. 684 a PK parcely č. 377, 378, 379 a 368 tvoří KN parcelu 685. Tyto dvě poslední citované KN parcely rovněž nebylo třeba dělit. Dále je patrné, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 497/4 a 497/3, odděleného z pozemku

označeného parc. č. 497, resp. původní parcely č. 315, 316. Soud také zjistil, že byla oddělena nová KN parcela č. 656/1, vzniknuvší z pozemku parc. č. 656, resp. PK parcel (jejich částí) č. 316, 314, 315, dále nová KN parcela č. 657/1, oddělená z pozemku parc. č. 657, vzniknuvší z PK parcel č. 315, 322 (jejich částí). Dále nebylo nutno dělit parcelu č. 658, jenž svou výměrou koresponduje s vlastnictvím předchůdce žalobce označeného parc. č. 315, 316, 339/7, 322. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 659/1, oddělená z parcely č. 659/1, resp. z PK parcel č. 339/4, 315. Bylo dále zjištěno, že původní PK parcely č. 339/3, 339/4, 315, 339/7 zahrnují také KN parcelu č. 660, dále že původní PK parcely č. 362, 363, 364, 365, 366, 368, 379, 380, 377 a 339/7 zahrnují celou KN parcelu č. 668 a PK parcely č. 367, 335 pak KN parcelu 671/1. Tyto KN parcely tak také nebylo nutné dělit. Dále původní PK parcely č. 322, 323 zahrnují také KN parcelu č. 673/1, původní PK parcela č. 377 zahrnuje KN parcelu č. 686, původní PK parcely č. 377, 376 zahrnují také KN parcelu č. 687, původní PK parcely č. 272, 276 zahrnují také KN parcelu č. 626, původní PK parcela č. 242 zahrnuje KN parcelu č. 642 a č. 643 a původní PK parcela č. 357/1 zahrnuje také KN parcelu č. 522. Ani z těchto posledně citovaných KN parcel nemusela být oddělena žádná další. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 663/1, oddělená z parcely č. 663, resp. z PK parcely č. 339/6. Také vznikla oddělením nová KN parcela č. 664/1, oddělená z parcely č. 664, resp. z PK parcel č. 336, 366, 339/8. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 665/1, oddělená z parcely č. 665, resp. z PK parcel č. 339/8, 365. A konečně došlo ke vzniku nové KN parcely č. 524/2 oddělením z KN parcely č. 524, resp. PK parcel č. 354, 358.

13. Z Kopii katastrálních map se zákresem parcel jsou zřejmé žalobcem orientačně zakreslené parcely 86/4, 86/186/4, 659/1, 559/1, 89/3 ve stavu k roku 2018 a jejich hranice.
14. Ze Soutisku mapy KN a mapy PK pro pozemky uvedené v odst. 11 tohoto rozsudku jsou zřejmé původní hranice PK parcel a hranice současné – KN parcel a dále je zřejmé, jakým způsobem došlo ke sloučení původních parcel do parcel současných.
15. Z Ortofotomap (čl.137 – 149) je patrný zákres jednotlivých parcel do fotografické mapy dané lokality v měřítku 1:1000, 1:2000, 1:500 a 1:4000.
16. Z Grafického zákresu (čl.169) je patrný zákres pozemků bez parcelních čísel pozemků s ručně psanými číselnými poznámkami a s označením některých z nich.
17. Z Ortofotomapy (čl. 170 – 173) jsou zřejmé zákresy jednotlivých parcel. Je dále vidět, na jakých pozemcích stojí budovy, jaké jsou zalesněné s tím, že bíle jsou vyznačeny pravděpodobně komunikace mezi jednotlivými pozemky.
18. Z listiny označené jako Náklady na údržbu pozemků a výnosy z pronájmů Církvice jsou patrné žalovaným 2 vlastněné pozemky dotčené touto žalobou, jejich výměra, cena za m² a rok seče, celkové roční náklady, náklady za 25 let a u tří pozemků celkové výnosy z jejich nájmu za období od 2005, 2006 – 2018. Listina je nedatovaná a nepodepsaná.
1. Z Nájemní smlouvy o dočasném užívání pozemků ze dne 2.9.1992 je zřejmé, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov s Emilem Horákem s tím, že mu předal do nájmu část pozemku parc. č. 263, k.ú. Církvice o výměře 179 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.8.1992. Smlouva trvala v období od 1.8.1992 do prosince roku 2016.
2. Z Nájemní smlouvy č. 1028/96/NS ze dne 13.9.1996 soud zjistil, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov s manželi Bebelákovými s tím, že jim předal

do nájmu část pozemku parc. č. 554, 686 a 668, k.ú. Církvice o celkové výměře 733 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.9.1996. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou.

3. Z Dodatku č. 1/2000 ke smlouvě o nájmu pozemku č. 1028/96/NS je zřejmé, že místo manželů Bebelákových bude nadále užívat a nájemcem nadále bude pouze Dan Bebelák. Dodatek byl podepsán dne 29.5.2000.
4. Z Nájemní smlouvy č. 1027/96/NS ze dne 13.9.1999 je zřejmé, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov s Petrem Bebelákem s tím, že mu předal do nájmu část pozemku parc. č. 554 a 669, k.ú. Církvice o celkové výměře 568 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.9.1996. Z tabulky přehledu placeného nájemného je patrné, že tento nájemce hradil nájemné za období od roku 1996 do roku 2008
5. Z Nájemní smlouvy o dočasném užívání pozemků ze dne 1.9.1992 je zřejmé, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov s manželi Kmochovémi s tím, že jim předal dnem 21.8.1992 do nájmu pozemek parc. č. 659, k.ú. Církvice o výměře 205 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.8.1992. Dodatkem č. 1/2001 došlo ke dni 8.10.2001 ke změně výše nájemného. Přílohou byla kopie katastrální mapy. Z přehledu úhrad nájemného je zřejmé, že takovéto přehledové tabulky s označením Položky zákazníka byly vyhotovovány od roku 2006.
6. Z Nájemní smlouvy o užívání pozemků ze dne 14.8.1996 je zřejmé, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov se Zdeňkem Benešem s tím, že mu předal do nájmu pozemky parc. č. 241 a pozemek parc. č. 251, k.ú. Církvice o celkové výměře 3 487 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.8.1996. Podle rozpisu hradil tento nájemce nájemné od roku 1996 do roku 2004.
7. Z Nájemní smlouvy č. 1014/95/NS ze dne 20.12.1995 soud zjistil, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov se Zdeňkem Benešem s tím, že mu předal do nájmu pozemek parc. č. 626 a část pozemku parc. č. 89, k.ú. Církvice o celkové výměře 27 061 m². Smlouva byla uzavřena s účinností od 1.12.1995.
8. Z přípisu pronajímatele ze dne 2.11.2005 vyplývá, že nájemní smlouvy uzavřené s nájemcem Zdeňkem Benešem byly ukončeny s šestiměsíční výpovědní lhůtou, tj. dne 31.3.2004.
9. Z Nájemní smlouvy č. 1002/99/NS ze dne 24.2.1999 soud zjistil, že tuto uzavřel Úřad městského obvodu Ústí nad Labem Střekov s Janem a Lenkou Endalovými s tím, že jim předal do nájmu pozemek parc. č. 687, resp. jeho část o výměře 358 m², k.ú. Církvice. K uvedenému datu nájemci pozemek převzali, a to na podkladě Protokolu o odevzdání a převzetí pozemku podle nájemní smlouvy.
10. Z přípisu odboru správy obecního majetku ze dne 26.9.2006 je zřejmé, že nájemní smlouva č. 1002/99/NS byla ukončena po výpovědi nájemce ke dni 31.3.2007. Nájemné tak bylo hrazeno od roku 1999 do roku 2007.
11. Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícímu **závěru o skutkovém stavu věci:**

19. Církvický Římskokatolický kostel Nanebevzetí Panny Marie byl vlastníkem žalobou dotčených pozemků tehdejší PK evidence minimálně ke dni 25.2.1948. Stát rozhodnutím Rady okresního národního výboru v Litoměřicích „vykoupil“ ke dni

21.12.1949 z vlastnictví Římskokatolického kostela a fary v Církvici mj. pozemky zapsané a vedené v knihovní vložce č. 22 Pozemkové knihy. O náhradě za vykoupenou půdu mělo být rozhodnuto samostatně. Jako podklad posloužil zákon č. 46/1948 Sb.. Dne 27.3.2009 došlo ke sloučení Církvického římskokatolického kostela Nanebevzetí Panny Marie s Římskokatolickou farností Církvice, která byla nadále právním nástupce slučovaných církevních osob. Tento subjekt je veden v Rejstříku evidovaných právnických osob Ministerstva kultury ČR od 1.7.1994 pod č. 8/1-03-090/1994. Církvický Římskokatolický kostel byl vlastníkem pozemků parc. č. 72, 83, 84, 85, 87, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 114, 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 242, 272, 314, 315, 316, 322, 323, 335, 337, 339/3, 339/4, 339/8, 357/1, 358, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 383. Tyto pozemky, resp. vlastnictví tohoto subjektu k nim bylo evidováno v Knihovní vložce č. 22 pozemkové knihy pro k.ú. Církvice, soudní okres Litoměřice. Dne 18.2.1992 navrhlo Město Ústí nad Labem k zápisu do Katastru nemovitostí nemovitosti v soupisu o 933 stranách, neboť na něj vlastnictví těchto nemovitostí přešlo ze zákona, konkrétně z titulu ust. § 1 zákona č. 172/1991 Sb.. Součástí celkového rozsahu pozemků byly i pozemky parc. č. 82, 86/1, 86/4, 89/3, 241, 251, 263, 268, 530, 554, 559/1, 626, 642, 643, 666, 667, 669, 670, 675/1, 681, 682, 683, 684, 685, 497, 522, 524, 656, 657, 658, 659/1, 660, 668, 671/1, 663, 664, 665, 673/1, 675/1, 686, 687. Národní archiv ČR se zabýval otázkou náhrad za státem odňaté pozemky a vyslovil názor, že všichni odborníci se touto problematikou zabývající přijímají závěr o tom, že stát převzal všechny takové majetky bez náhrady. A to mj. také proto, že Národní archiv dosud nenalezl doklady, které by potvrzovaly jakékoli vyplácení náhrad. Nalezl dokument z roku 1983, který nepřímo potvrzuje, že náhrady za vykoupené pozemky podle zákona č. 46/1948 Sb. vypláceny min. do roku 1983 nebyly. Město Ústí nad Labem hospodařilo s pozemky, které přešly do jeho vlastnictví ex lege tak, že je pronajímalo, sekalo (za tímto účelem mělo zpracován plán seče). U čtyř pozemků nebo jejich částí došlo prvně k pronájmu v září roku 1992, u dalších pozemků či jejich částí docházelo k postupnému pronajímání v rocích 1995, 1996 či 1999. Geodetická společnost GEKON s.r.o. provedla zaměření a srovnání původních výměr původních PK parcel a ztotožnila původní vlastnictví konkrétní části zemského povrchu předchůdcem žalobkyně ve vztahu k nově očíslovaným KN parcelám vedeným v současném Katastru nemovitostí. Je tak zřejmé, že PK parcela č. 72 se svou výměrou shoduje s nově označenou KN parcelou č. 86/4, dále že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 89/13, odděleného z pozemku označeného parc. č. 89/3, resp. původních parcel č. 83, 85 a 87, kdy výměra kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce, dále že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 263/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 263, resp. původních parcel č. 91, 93, 94 a 97, kdy výměra kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce. Dále je patrné, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 82/2, odděleného z pozemku označeného parc. č. 82, resp. původní parcely č. 73. Z parcely č. 86/1 došlo oddělením ke vzniku parcel č. 86/5, 86/7, 86/8 a 86/10, přičemž parcela č. 86/1 vznikla z parcel PK evidence č. 84, 86, 88, 92, 95, 98, 114, 118, 121, 122, 125 a 126. Výměra nově vzniklých pozemků kopíruje výměru vlastnictví předchůdce žalobce. Dále došlo ke vzniku pozemku parc. č. 241/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 241, resp. původních parcel č. 119, 120, 123, 124 a 127. Soud dále zjistil, že PK parcela č. 115 se svou výměrou shoduje s nově označenou KN parcelou č. 251, stejně tak PK parcely č. 380, 379, 377 se výměrou shodují s KN parcelou č. 554, PK parcela č. 383 s parcelou KN č. 559/1, PK parcela č. 364, 365, 366 s parcelou KN č. 666, PK parcela č. 366 s parcelou KN č. 667, PK parcela č. 380 s parcelou KN č. 669, PK parcela č. 367 s parcelou KN č. 670, PK parcely č. 323, 322 s parcelou KN č. 675/1, PK parcely č. 370, 371 s parcelou KN č. 381, přičemž tyto celé parcely tak nebylo třeba dělit. Dále z geometrických plánů vyplynulo, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 682/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 682, resp. původních parcel č. 372, 371, 370, dále došlo ke vzniku

pozemku parc. č. 683/1, odděleného z pozemku označeného parc. č. 683, resp. původních parcel č. 376, 375, 374, 373, 372, 371. Části těchto PK parcel svou výměrou rovněž odpovídají KN pozemku parc. č. 684 a PK parcely č. 377, 378, 379 a 368 tvoří KN parcelu 685. Tyto dvě poslední citované KN parcely rovněž nebylo třeba dělit. Dále je patrné, že došlo ke vzniku pozemku parc. č. 497/4 a 497/3, odděleného z pozemku označeného parc. č. 497, resp. původní parcely č. 315, 316. Soud také zjistil, že byla oddělena nová KN parcela č. 656/1, vzniknuvší z pozemku parc. č. 656, resp. PK parcel (jejich částí) č. 316, 314, 315, dále nová KN parcela č. 657/1, oddělená z pozemku parc. č. 657, vzniknuvší z PK parcel č. 315, 322 (jejich částí). Dále nebylo nutno dělit parcelu č. 658, jenž svou výměrou koresponduje s vlastnictvím předchůdce žalobce označeného parc. č. 315, 316, 339/7, 322. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 659/1, oddělená z parcely č. 659/1, resp. z PK parcel č. 339/4, 315. Bylo dále zjištěno, že původní PK parcely č. 339/3, 339/4, 315, 339/7 zahrnují také KN parcelu č. 660, dále že původní PK parcely č. 362, 363, 364, 365, 366, 368, 379, 380, 377 a 339/7 zahrnují celou KN parcelu č. 668 a PK parcely č. 367, 335 pak KN parcelu 671/1. Tyto KN parcely tak také nebylo nutné dělit. Dále původní PK parcely č. 322, 323 zahrnují také KN parcelu č. 673/1, původní PK parcela č. 377 zahrnuje KN parcelu č. 686, původní PK parcely č. 377, 376 zahrnují také KN parcelu č. 687, původní PK parcely č. 272, 276 zahrnují také KN parcelu č. 626, původní PK parcela č. 242 zahrnuje KN parcelu č. 642 a č. 643 a původní PK parcela č. 357/1 zahrnuje také KN parcelu č. 522. Ani z těchto posledně citovaných KN parcel nemusela být oddělena žádná další. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 663/1, oddělená z parcely č. 663, resp. z PK parcely č. 339/6. Také vznikla oddělením nová KN parcela č. 664/1, oddělená z parcely č. 664, resp. z PK parcel č. 336, 366, 339/8. Dále vznikla oddělením nová KN parcela č. 665/1, oddělená z parcely č. 665, resp. z PK parcel č. 339/8, 365. A konečně došlo ke vzniku nové KN parcely č. 524/2 oddělením z KN parcely č. 524, resp. PK parcel č. 354, 358.

12. Při právním posouzení věci vycházel soud z následujících právních předpisů:

13. Podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (dále jen ZMV) oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona **převedena nebo přešla** z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; lhůta pro uplatnění výzvy k vydání věci počne běžet dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo určeno vlastnické právo státu.
14. Podle ust. § 1 ZMV tento zákon upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem církvím a náboženským společnostmi, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona státem registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi podle jiného právního předpisu (dále jen „registrované církve a náboženské společnosti“), v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 (dále jen „rozhodné období“) a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi.
15. Podle ust. § 3 ZMV oprávněnou osobou je a) registrovaná církev a náboženská společnost, b) právnická osoba zřízená nebo založená jako součást registrované církve a náboženské společnosti, c) právnická osoba zřízená nebo založená za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům, d) Náboženská matice, za podmínky, že v **rozhodném období utrpěla tato osoba nebo její právní předchůdce majetkovou křivdu** v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5.

16. Podle ust. § 5 ZMV skutečnostmi, v jejichž důsledku došlo v rozhodném období k majetkovým křivdám, jsou
- a) odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revisi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě (trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě),
 - b) odnětí věci podle zákona č. 185/1948 Sb., o zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů a o organizaci státní ústavní léčebné péče, zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech, zákona č. 95/1948 Sb., o základní úpravě jednotného školství (školský zákon), zákona č. 125/1948 Sb., o znárodnění přírodních léčivých zdrojů a lázní a o začlenění a správě konfiskovaného lázeňského majetku, a zákona č. 124/1948 Sb., o znárodnění některých hostinských a výčepnických podniků a ubytovacích zařízení,
 - c) úkony učiněné Náboženskou maticí, jimiž nakládala s majetkem, který nevlastnila, zejména při postupu podle vyhlášky č. 351/1950 Ú. l. I., o převzetí správy některých majetkových podstat náboženským fondem,
 - d) dražební řízení provedené zkrácenou formou na úhradu pohledávky státu,
 - e) darovací smlouva, pokud k darování došlo v tísní,
 - f) kupní smlouva, pokud k uzavření kupní smlouvy došlo v tísní nebo za nápadně nevýhodných podmínek,
 - g) odmítnutí dědictví v dědickém řízení, pokud k odmítnutí dědictví došlo v tísní,
 - h) vyvlastnění za náhradu, pokud věc *existuje* a neslouží účelu, pro který byla vyvlastněna,
 - i) znárodnění anebo vyvlastnění vykonané v rozporu s tehdy platnými právními předpisy nebo bez vyplacení náhrady,
 - j) politická nebo náboženská perzekuce anebo postup porušující obecně uznávané principy demokratického právního státu nebo lidská práva a svobody, včetně odeprání nebo neposkytnutí ochrany vlastnického práva nebo odmítnutí ukončení procesu rozhodování o majetkových nárocích před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci, nebo
 - k) převzetí nebo ponechání si věci bez právního důvodu.
17. Podle ust. § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na cizí osoby majetku, na jehož vydání může vzniknout nárok fyzické osobě podle zvláštních předpisů, může být použito podle tohoto zákona pouze v případě, že tyto nároky nebyly uplatněny ve stanovené lhůtě nebo byly zamítnuty.
18. Podle ust. § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen ZP) majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákonů o tomto majetku.
19. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen ZPVO) do vlastnictví obcí dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí věci z vlastnictví České republiky, k nimž ke dni 23. listopadu 1990 příslušelo právo hospodaření národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce a v hlavním městě Praze též na městské části, pokud obce a v hlavním městě Praze též městské části s těmito věcmi ke dni účinnosti tohoto zákona hospodařily.
20. Určitost žaloby
21. Předně žalovaní namítali absenci jednoznačné konkretizace žalobního návrhu, pokud jde o označení konkrétních pozemků pod parcelním označením podle současného stavu v katastru nemovitostí. Soud je toho názoru, že se nelze ztotožnit s argumentací žalovaných o tom, že žaloba neobsahuje přesný a nezaměnitelný způsob označení těch ploch zemského povrchu, které obec považuje za své vlastnictví. Žalobce označil pozemky podle údajů z dřívější pozemkové evidence, tedy dostatečně určitě. Pokud jde o judikaturu dopadající na precizaci žalob o vydání pozemků, lze konstatovat rozsudek NS ČR sp. zn. 2 Cdon 180/96, ze dne 27.3.1997 či usnesení NS ČR, sp. zn. 30 Cdo 2606/2004, ze dne 21.4.2005, které připouštějí identifikaci pozemků jiným způsobem,

tedy takovým, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, jaké části pozemku se žaloba týká. Oddělovací geometrický plán musí být až součástí rozhodnutí, kterým je žalobnímu požadavku vyhověno, lze jej proto předložit až dodatečně, v průběhu řízení.

22. Oprávněná osoba a majetková křivda

23. Další námitkou žalovaného 1 bylo tvrzení, že žalobce není oprávněnou osobou ve smyslu § 3 ZMV, když neprokázal, že alespoň po část rozhodného období byl vlastníkem majetku, o který se vede spor a současně, že utrpěl on, nebo jeho právní předchůdce majetkovou křivdu v důsledku některé skutečnosti uvedené v ust. § 5 ZMV.
24. Oprávněná osoba ve smyslu ZMV, jež se určení vlastnického práva státu domáhá coby procesně legitimovaný subjekt, musí prokazovat jednak fakta vedoucí k nabytí vlastnictví sporných pozemků státem, jednak okolnosti, jež zakládají její oprávnění návrh ve smyslu daného ustanovení vznést, tj. zejména skutečnost, že v daném případě pozemky, ohledně kterých se domáhá požadovaného určení, byly alespoň po část rozhodného období ve vlastnictví jejím nebo jejího právního předchůdce, naplňujícího taktéž definiční znaky oprávněné osoby.
25. Provedeným dokazováním – Výpisem z Rejstříku evidovaných právnických osob bylo prokázáno, že žalobkyně je evidovanou právnickou osobou, jenž je součástí Církve římskokatolické, kterážto je registrovanou církví. Dále bylo prokázáno, že žalobkyně je právní nástupkyní církevní právnické osoby – Církvikého římskokatolického kostela Nanebevzetí Panny Marie, což bylo prokázáno Rozhodnutím o sloužení církevních právnických osob ze dne 27.3.2009. Církviký Římskokatolický kostel byl vlastníkem žalobou dotčených pozemků, což bylo prokázáno výpisem z knihovni vložky 22. Tyto pozemky byly rozhodnutím Okresního národního výboru v Litoměřicích ze dne 21.12.1949, tedy v období po 25.2.1948 „vykoupeny“ bez náhrady, což bylo prokázáno tímto rozhodnutím a Stanoviskem Národního archivu ČR. Soud tak považuje žalobkyni za oprávněnou osobu.
26. Skutečností, v jejímž důsledku došlo v období od 25.2.1948 do 1.1.1990 k majetkové křivdě, je mj. odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě. V daném případě stát „vykoupil“ prostřednictvím rozhodnutí Rady okresního národního výboru v Litoměřicích z pozemkového vlastnictví Římskokatolického kostela a fary v Církvici mj. pozemky parc. č. 72, 83, 84, 85, 87, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 114, 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 242, 272, 314, 315, 316, 322, 323, 335, 337, 339/3, 339/4, 339/8, 357/1, 358, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 383, zapsané v knihovni vložce č. 22 pozemkové knihy k.ú. obce Církvice. Tato skutečnost byla prokázána tímto rozhodnutím a rozhodl, že o náhradě za vykoupenou půdu bude rozhodnuto samostatně. Jako podklad posloužil zákon č. 46/1948 Sb.. Tato skutečnost je prokazována listinou označenou jako Výměr zn. 611-9/12-1249-Cí ze dne 21.12.1949. Byť se zde hovoří o tom, že pozemky byly vykoupěny za náhradu, soud má za to, že tomu tak nebylo a nedošlo následně k samostatnému rozhodnutí o náhradě. Svůj názor soud opírá o stanovisko Národního archivu, který mj. sdělil veřejnosti, že se podařilo nalézt dokument z roku 1983, který nepřímou potvrzuje, že náhrady za vykoupené pozemky podle zákona č. 46/1948 Sb. vypláceny min. do roku 1983 nebyly. Již sama časová prodleva od „výkupu“ do okamžiku, do kterého nebyla výplata jistě realizována, zjištěného Národním archivem, dává zde prostor pro závěr o tom, že pokud nebyla finanční kompenzace za výkup pozemků realizována za dobu 35 let, nebyla realizována vůbec.

27. Naléhavý právní zájem

28. Soud poté, co má za to, že je dán naléhavý právní zájem žalobce na požadovaném určení, a to již tím, že plyne z ust. § 18 ZMV (žalobce jej nemusí tvrdit a prokazovat), zabýval se nejprve námitkami o vydržení vlastnictví, resp. o tom, že žalovaný 2 nesplnil v souhrnu, kumulativně podmínky stanovené a požadované ZPVO v ust. § 1, tedy, že fakticky nehospodařil s v žalobě označenými pozemky ke dni účinnosti ZPVO.

29. Splnění podmínek v ZPVO

30. Žalobce postavil svou argumentaci na tvrzení, že v daném případě přešlo vlastnické právo na žalovaného 2 neplatně, protože tomu bránilo ust. § 29 ZP, případně ust. § 3 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., a pokud tedy žalovaný 2 požádal o vklad vlastnického práva katastr nemovitostí formou žádosti ze dne 18.2.1992, požádal minimálně poté, co nabyt účinnosti zákon o půdě a jeho ust. § 29, které bránilo převodům takového majetku, a proto musí mít přednost předpis restituční. Krom toho namítl, že žalovaný 2 nesplnil poslední podmínku ZPVO, tedy fakticitu hospodaření s dotčenými pozemky ke dni účinnosti ZPVO.
31. K první části argumentace žalobce soud uvádí, že je toho názoru, že výklad ust. § 1 odst. 1 ZPVO konstatuje bez jakýchkoli pochybností, že věci z vlastnictví státu, k nimž ke dni 23.11.1990 příslušelo právo hospodaření národním výborům přecházejí na obce dnem účinnosti tohoto zákona, tedy dnem 24.5.1991. Soud má za to, že není rozhodné, kdy - k jakému datu, vyhotovila či vyplnila obec žádost o zavkládání dotčených pozemků, neboť jde toliko o akt, na základě kterého příslušný Katastrální úřad, resp. pracoviště prohlásí vlastnictví subjektu, v daném případě Statutárního města Ústí nad Labem, které zde přešlo na město okamžikem 24.5.1991, nikoli až okamžikem podání žádosti či sepsání takové žádosti. Deklaruje toliko vznik vlastnického práva k dotčenému pozemku daného subjektu k tomuto dni. Pakliže k takovému dni (24.5.1991) neexistovalo ustanovení konkrétního zákona, které by bránilo takovému přechodu, nemůže být podle názoru soudu takový přechod prohlášen za neplatný ex post, tedy kdykoli poté, co nabude účinnosti jakýkoli předpis obsahující takové přechod či převod majetku blokující ustanovení. Tento závěr soudu podporuje také Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2176/13, ze dne 9.1.2014, který v právní větě krom jiného uvádí, že k přechodu historického majetku zpět na obce došlo rozhodnutím zákonodárce - samotného státu zákonem (ZPVO), byť na hodnocenou problematiku zcela nedopadá. Nicméně i ze závěrů nálezu lze shledat, že k přechodu majetku dochází nikoli na základě aktu nějakého subjektu např. formou ohlášení svého vlastnictví a žádosti o zápis, ale okamžikem účinnosti ZPVO, tedy ex lege.
32. K námitce nesplnění podmínek ZPVO lze konstatovat, že k přechodu věcí z vlastnictví státu do vlastnictví obcí je třeba nejen existence vlastnického práva státu a formální existence práva hospodaření svědčící národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce, ale též moment faktický, totiž aby obce s danými věcmi ke dni účinnosti zákona také reálně hospodařily. Požadavek, aby obce s věcmi uvedenými v ust. § 1 odst. 1 ZPVO hospodařily ke dni účinnosti tohoto zákona, je třeba chápat tak, že obec realizuje práva a povinnosti, které na ni přešly z národního výboru, a nakládá tedy s věcmi, k nimž dříve náleželo právo hospodaření národnímu výboru, způsobem naplňujícím toto právo hospodaření. Pojem hospodaření ve smyslu citovaného zákonného ustanovení ZPVO je **nutné interpretovat** ve smyslu **faktickém, nikoli zúženě jako právní institut**. Jistě přitom nemusí jít vždy jen o hospodaření ve smyslu užívání věci, ale i v ostatním právním smyslu, **zahrnující držbu věci** a nakládání s věcí v souladu s právními předpisy

upravujícími právo hospodaření. Jinými slovy pojem hospodaření lze chápat jako opozici k pojmu právo hospodaření, a to v tom smyslu, že právo hospodaření představuje určitou formální podmínku, zatímco hospodaření podmínku materiální, coby faktické užívání majetku. Zákonodárce tak vyjádřil prostřednictvím ZPVO vůli převést do vlastnictví obce toliko ten majetek, který právní předchůdci obcí fakticky využívaly k plnění svých úkolů (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 1263/2014, ze dne 10.6.2014).

33. K otázce výkladu pojmu „hospodaření“ ve smyslu ust. § 1 ZPVO lze odkázat na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu ČR, ve které je ustanovení trvale interpretováno tak, že k přechodu věci z vlastnictví státu do vlastnictví obcí je třeba nejen existence vlastnického práva státu a formální existence práva hospodaření svědčící národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce, ale též moment faktický, totiž aby obce s takovými věcmi ke dni účinnosti ZPVO reálně hospodařily. Požadavek, aby obce s věcmi uvedenými v ust. § 1 ZPVO hospodařily, je třeba chápat tak, že obec realizuje práva a povinnosti, které na ni přešly z národního výboru, tedy nakládá s věcmi, k nimž dříve náleželo právo hospodaření národnímu výboru, způsobem naplňujícím toto právo hospodaření. Jistě přitom nemusí jít vždy jen o hospodaření ve smyslu užívání věci, ale i v ostatních právním smyslu, zahrnujícím držbu věci a nakládání s věcí v souladu s právními předpisy upravujícími právo hospodaření či možnost uvedené věci pronajmout. Institut práva hospodaření, založený hospodářským zákoníkem ze dne 4.6.1964 č. 109 Sb. stál na principu tzv. věcné příslušnosti ke správě. Tento princip byl v zákoně vyjádřen zásadou, že právo hospodaření vykonává zásadně ta organizace, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění majetek zcela nebo převážně slouží. Tato zásada stála nad příslušným úředním rozhodnutím o zřízení práva hospodaření. Shodně je ustanovení § 1 ZPVO interpretováno též v rozhodovací praxi Ústavního soudu ČR, podle kterého je „právo hospodaření“ pojmem, jenž byl v hospodářském zákoníku a ve vyhlášce č. 119/1988 Sb. o hospodaření s národním majetkem použit v obdobném významu jako původní pojem „správa“. Pojem „hospodaření“ je proto třeba dovodit (není právem definován) z citovaných předpisů, kde se organizacím ukládá hospodařit s národním majetkem s péčí řádného hospodáře, nejen tedy majetek evidovat, ale také pečovat o jeho údržbu, chránit ho a využívat. Pojem „hospodaření“ lze chápat jako opozici k pojmu „právo hospodaření“, když právo hospodaření představuje formální podmínku, zatímco hospodaření podmínku materiální, coby faktické užívání majetku. Čili hospodařit s věcí znamená, starat se o ni s péčí řádného hospodáře, tj. věc zajistit, sepsat a ocenit, resp. vést v předepsané evidenci, dále pečovat o její údržbu a provádět opravy, pečovat o její využívání k plnění úkolů a nakládat s ní v souladu s těmito úkoly, chránit věc před rozkrádáním, poškozením, zničením, ztrátou nebo zneužíváním a konečně chránit právo hospodaření s předmětnou věcí, uplatňovat právo na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení proti tomu, kdo jej na úkor hospodáře získal, případně věc pronajmout či svěřit jiné organizaci do správy nebo do dočasného užívání, ať již předchůdcem obce či obcí samotnou. Je zřejmé, že pro naplnění třetí kumulativní podmínky přechodu věci do vlastnictví obce tak nepostačí pouhý formálně právní výkon práva hospodaření, nýbrž je třeba zohlednit a preferovat fakticitu skutečného hospodaření. Např. výpis z inventární knihy není důkazem o faktickém hospodaření (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1573/2010, ze dne 7.10.2010). Zákonodárce tak podle názoru Ústavního soudu vyjádřil vůli převést do vlastnictví obce podle § 1 zákona č. 172/1991 Sb. toliko ten majetek, který právní předchůdci obcí fakticky využívaly k plnění svých úkolů (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1263/2014, ze dne 10.6.2014).

34. Soud tedy konstatuje, že pokud je nutno podle ust. § 1 ZPVO chápat fakticitu hospodaření tak, že obec realizuje práva a povinnosti, které na ni přešly z národního výboru, je nutno znát rozsah takových práv a povinností, jejichž realizace se po národním výboru přebírá. Lze souhlasit s názorem žalobce, že pokud šlo např. o právo v podobě pohledávky či povinnost v podobě závazku, či jiná práva a povinnosti, musela k nim nutně existovat a přecházet na obec i dokumentace. Otázkou realizace práva hospodaření k předmětným pozemkům v rozhodné době se soud zabýval do té míry, že provedl žalovaným 2 navržené důkazy, které tento označil po dvojím poučení podle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř.. Lze konstatovat, že se mu po provedeném dokazování nepodařilo prokázat, že se žalobou dotčenými pozemky fakticky hospodařil ke dni účinnosti ZPVO, tj. ke dni 24.5.1991 ve smyslu shora nastíněného pojmu, což sám uvedl ve vyjádření k poučení. Veškeré jím označené a v řízení provedené důkazy neprokazují fakticitu hospodaření obce s pozemky ke dni účinnosti ZPVO, neboť veškeré úkony příslušného odboru obce vůči tomuto majetku nesou pozdější datum vzniku právních vztahů, ať jde již o nájem pozemků či jejich obhospodařování jako je pravidelná seč či udržování komunikací. Samy tyto úkony musely být činěny na základě nějakého původního plánu či rozpisu, jehož vznik zde musel nastat bezprostředně po přechodu vlastnictví či musel být převzat po předchozím vlastníku. Nic takového prokázáno nebylo. Veškeré žalovaným 2 uzavřené smlouvy k dotčeným pozemkům jsou novými smlouvami, nebylo tvrzeno, že by existovaly jiné, běžící, nebylo tvrzeno a prokázáno, že byly k těmto stávajícím smlouvám uzavírány dodatky.

35. Vydržení vlastnického práva

36. Podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen SOZ) držitelem je ten, kdo s věcí nakládá jako s vlastní nebo kdo vykonává právo pro sebe.
37. Podle ust. § 130 odst. 1 SOZ je-li držitel se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře o tom, že mu věc nebo právo patří, je držitelem oprávněným. V pochybnostech se má za to, že držba je oprávněná.
38. Podle ust. § 134 odst. 1 SOZ oprávněný držitel se stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost.
39. Za situace, kdy žalovaný 2 jím označenými důkazy neprokázal, že splnil třetí podmínku ZPVO, tedy že s žalobou dotčenými pozemky fakticky hospodařil ke dni účinnosti ZPVO, zabýval se soud další námitkou obou žalovaných, kterou je vydržení dotčených pozemků.
40. Podle právní úpravy dopadající na danou věc, tedy podle ust. § 130 a § 134 SOZ platilo, že vlastnického právo vydržením mohl nabýt jen oprávněný držitel, tedy takový, který vykonává faktické panství nad věcí, nakládá s věcí jako s vlastní a současně je v dobré víře, že mu věc patří, měl-li nemovitou věc nepřetržitě v držbě po dobu 10ti let. Podstatou držby je existence dvou jejích základních předpokladů, a to vůle držitele nakládat s věcí jako s věcí vlastní a dále faktické ovládání držby, tj. výkon faktického panství nad věcí. Držba je oprávněná, pokud je držitel v dobré víře, že mu věc patří. Existence dobré víry se posuzuje objektivně. Jde o to, zda držitel neměl a nemohl mít při běžné opatrnosti pochybnost, že věc ve skutečnosti patří někomu jinému. Faktickým ovládáním se podle konstantní judikatury nerozumí jen fyzické ovládání věci, neboť panství nad věcí vykonává i ten, kdo vykonává tzv. právní panství nad věcí. Pojmové vymezení oprávněné držby je významné zejména proto, že pouze oprávněný držitel může nabýt vlastnické právo vydržením. Naproti tomu neoprávněná držba je dána tehdy, kdy držitel vykonává faktické panství nad věcí a má vůli nakládat s touto věcí jako s věcí

vlastní, avšak se zřetelem ke všem okolnostem mu musí být známo, že není vlastníkem věci.

41. Statutární město Ústí nad Labem se chopilo držby pozemků parc. č. 82, 86/1, 86/4, 89/3, 241, 251, 263, 268, 530, 554, 559/1, 642, 643, 666, 667, 668, 669, 670, 671/1, 672/1, 675/1, 675/2, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687 dále parc. č. 497, 522, 524, 656, 657, 658, 659/1, 660, 663, 664, 665, 673/1 a 626 nejpozději dnem ohlášení svého vlastnického práva Katastru nemovitostí, přičemž nejpozději od této doby bylo oprávněným držitelem. Soud má toto za prokázané po předložení listiny označené jako Návrh na zápis do evidence nemovitostí. I když tato listina odkazuje, pokud jde o soupis nemovitostí, na přílohu o 933 stranách, má soud za to, že obsahuje i shora konstatované pozemky, neboť došlo k zavkládání vlastnického práva z titulu „Vzniku práva ze zákona č. 172/1991 § 1“. Jednak to tvrdí účastníci, jednak je to zřejmé z výpisů z katastru nemovitostí, části označené „Nabývací tituly a jiné podklady zápisu“.
42. V daném případě oba subjekty, tj. jak Město, tak Stát, měly za to, že jsou naplněny všechny tři podmínky stanovené v ust. § 1 odst. 1 ZPVO. U Statutárního města na to lze usuzovat proto, že podalo návrh na vklad vlastnického práva k příslušnému Katastru nemovitostí a jistě by tak nečinilo, mělo-li by za to, že s dotčeným pozemkem či pozemky fakticky hospodaří jiný subjekt. U Státu pak proto, že nepodal žalobu na určení vlastnického práva. I kdyby ji však podal, nebyla by úspěšná, neboť jak již bylo řečeno, vlastnictví k tzv. historickému majetku přešlo na obce účinností ZPVO, tedy na základě aktu, jehož autorem je stát. Stát v minulosti obcím vlastnictví odňal, následně se rozhodl způsobenou křivdu napravit. Již tato skutečnost vyloučila v obecné rovině dobrou víru státu k historickému majetku obcí. Stát v takových případech věděl, že není oprávněným držitelem (to jen na okraj, když daná argumentace nedopadá na souzenou věc).
43. Jelikož však v daném případě z provedeného dokazování vyplynulo, resp. se provedeným dokazováním nepodařilo prokázat, že by žalovaný 2 fakticky s dotčenými pozemky hospodařil, a lze tak učinit závěr, že jedna ze tří podmínek ZPVO naplněna nebyla, nutno postupovat v souladu s aktuální judikaturou a přijmout závěr, že pokud žádná z podmínek, resp. některá z nich, naplněna není, výklad vzniklého právního stavu musí být, vzhledem k výjimečnému způsobu nabytí vlastnictví (restitucí) zužující a dobrou víru obce za nyní zjištěného skutkového stavu nelze dovodit (k tomu srovnej rozsudek NS ČR sp. zn. 28 Cdo 4369/2007, ze dne 22. října 2008). Neprokázal-li žalovaný, že s pozemky fakticky hospodařil ke dni účinnosti ZPVO, musí soud nutně učinit závěr o tom, že žalovaný si musel být zcela jistě vědom již ode dne účinnosti ZPVO své nikoli dobré víry, neboť faktické hospodaření s pozemkem, a to i v ostatním právním smyslu, je natolik zjevnou okolností, že ji je schopen posoudit průměrný člověk (natož subjekt s povinností hospodařit s péčí řádného hospodáře) při zachování obvyklé opatrnosti.
44. Ze všech shora vyložených důvodů za situace, kdy se žalovaným nepodařilo prokázat faktické hospodaření se žalobou dotčenými pozemky ze strany žalovaného 2 k okamžiku nabytí účinnosti ZPVO, je nutno v pochybnostech uzavřít, že k přechodu nemovitostí na obec nedošlo a nadále určit, že vlastníkem těchto nemovitostí je stát. Poté, co žalobce prokázal, že nemovitosti byly alespoň po část rozhodného období ve vlastnictví právního předchůdce žalobce, též oprávněné osoby a došlo ke spáchání majetkové křivdy, má soud za to, že žaloba je po právu, a proto jí vyhověl. Bylo tak určeno vlastnictví ČR k těm částem žalobou dotčených pozemků, které původně patřily předchůdci žalobce a byly odděleny z pozemků KN, které vznikly z parcel PK původní pozemkové evidence a dále pozemků, kdy původní parcely PK zahrnují celou parcelu KN, jež tudíž není třeba oddělit geometrickým plánem.

45. Podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.
46. Podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.
47. Vzhledem k tomu, že žalobce učinil trojí částečné zpětvzetí žaloby, pokud jde o eventuální návrh, dále pokud jde o v rozhodnutích o částečném zastavení řízení konkrétně vymezené pozemky, nutno v této části posuzovat žalobu jako nedůvodně podanou (posuzováno čistě z procesního hlediska). Vzhledem k tomu, že soud má neúspěch žalobce za neúspěch, který lze označit neúspěchem v poměrně nepatrné části ve vztahu k celku (posuzováno podle výměr pozemků, ohledně kterých došlo k zastavení řízení ve vztahu k celkové výměře pozemků, ohledně kterých bylo žalobě vyhověno), přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení.

Náklady řízení tvoří:

- **odměna za právní zastoupení**

Tato byla vypočtena podle ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen AT), neboť jde o určení vlastnického práva k nemovité věci (ust. § 9 odst. 3 písm. a) AT). Vycházejí z tarifní hodnoty 50 000 Kč, stanovil soud ve shodě s návrhem žalobce odměnu za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč. Žalobce ve věci učinil celkem 16 úkonů právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT, tedy převzetí a příprava zastoupení, podání ve věci samé v devíti případech (žaloba, replika, vyjádření k výzvě soudu, částečné zpětvzetí žaloby) a účast u jednání v šesti případech (28.6.2018, 11.10.2018, 22.8.2019, 21.11.2019, 23.7.2020 a 3.12.2020) a náleží mu tak odměna v částce **49 600 Kč** (16 x 3 100 Kč).

- **paušální náhrada hotových výdajů**

Tato byla vypočtena podle ust. § 13 odst. 3 AT, ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT za každý z úkonů právní služby v celkové výši **4 800 Kč** (16 x 300 Kč).

- **náhrada jízdních výdajů**

Tato byla vypočtena podle ust. § 1 a 4 vyhlášky č. 358/2019 Sb., ve spojení s ust. § 157 odst. 4, ust. § 158 odst. 3 zákoníku práce. K pěti jednání soudu přijel zástupce žalobce vlakem, což doložil kopií vlakové jízdenky. Jednalo se vždy o obyčejnou jednosměrnou jízdenku, přičemž celková částka za vlakové jízdné činila **1 332 Kč**. K poslednímu jednání použil zástupce žalobce osobní automobil a soud vypočet náhradu jízdních výdajů v tomto případě při 182,8 ujetých km na trase Praha - Ústí nad Labem a zpět, průměrné spotřebě 5,833 l/100 km, průměrné ceně za 1 litr benzínu Natural 95 ve výši 32 Kč a náhradě za 1 km jízdy ve výši 4,20 Kč na částku **1 109 Kč**.

- **náhrada za promeškaný čas**

Tato byla vypočtena podle ust. § 14 odst. 3 AT za cestu ke každému z šesti jednání ve věci, jehož se zástupce žalobce účastnil v rozsahu 100 Kč/půlhodina v celkové výši **3 600 Kč** (36 x 100 Kč).

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Jackelová.

- **náhrada za 21 % DPH**

Tato byla vypočtena podle ust. § 137 odst. 1 a 3 o.s.ř. z částek shora uvedených na celkových **12 692,61 Kč**

- **náhrada nákladů na pořízení neměřických náčrtů, na pořízení srovnávacích tabulek a geometrických plánů**

Tyto náklady soud přiznal žalobci proto, že do nákladů řízení, ať už uvedených v § 137 nebo zde nevyjmenovaných, patří pouze takové náklady, které byly účastníkem placeny v bezprostřední spojitosti se soudním řízením. Soud má tedy za to, že tento náklad vznikl v souvislosti s tímto řízením, neboť geometrický plán je povinnou nedílnou součástí rozsudku ve věci, pakliže žalobě bude vyhověno a patří v daném případě mezi náklady podřaditelné pod ust. § 137 o.s.ř.. Soud přiznal žalobci náklady spočívající v úhradě ceny prací za vyhotovení geometrických plánů v celkové částce **106 697,60 Kč**, což žalobce doložil daňovými doklady vystavenými geodetickou společností a současně doklady o jejich úhradě převodem z účtu žalobce, dále částku **8 107 Kč** taktéž doloženou daňovým dokladem uhrazeným žalobcem a konečně částku **81 312 Kč** za pořízení neměřických náčrtů opět doloženou daňovým dokladem společnosti GEKON spol. s r.o. a uhrazenou žalobcem.

Celkové náklady řízení tak činí celkem částku 269 250,21 Kč. Pokud žalobce požadoval na náhradě nákladů méně, než požadovat mohl, tj. částku **268 724 Kč**, přiznal mu soud náhradu nákladů řízení v jím účtované výši.

48. Náhradu nákladů řízení jsou žalovaní povinni uhradit k rukám právního zástupce žalobce podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

49. Soud pro splnění uložených povinností stanovil zákonnou lhůtu tří dnů od právní moci rozsudku podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když ke stanovení lhůty jiné neshledal důvodu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Labem.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Ústí nad Labem dne 10. prosince 2020

JUDr. Markéta Vrzáčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Jackelová